

เทศนาภาษาใจ ๑

หลวงปู่ปุดดา ถาวโร

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๔

ณ วัดอาวุธวิกสิตาราม ศาลาธรรมสภาร

ลำดับนี้ น้อมนมัสการคุณพระรัตนตรัยด้วยกายพระนาม วชิระนาม มโนพระนาม โดยสัจจะเคารพแล้ว น้อมพระธรรมเทศนาคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้ามาแสดงเพิ่มพูนปัญญาบารมี ชาวพุทธทั้งหลายด้วยภิกขุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกาได้มาเจริญพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ ให้เกิดให้มีขึ้นที่กาย วาจา ใจ กาย วาจา ใจ นี้มีมาแต่อดีตแล้ว มาถึงปัจจุบันด้วย ตัวเรามาเกิด ก็มีปู่ มีย่า มีตา มียาย เป็นพื้นรองรับอยู่เสมอไป พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ก็มีพุทธมารดาบิดาเหมือนกัน จึงได้เป็น เหตุผลซึ่งกันและกัน

ทำไมมีพระพุทธเจ้าแล้ว มีพระธรรมแล้ว มีพระสงฆ์แล้ว จะต้องมีหมู่มนุษย์ ธรรม เทวธรรม พรหมธรรม เข้าไปศึกษาในกุตตรธรรม จึงได้มีเหตุมีผลเนื่องมาตั้งแต่เด็ก คำบรรพ์ มาจนถึงปัจจุบันนี้และอนาคตหมดเมื่อไร ? ไม่มีหมด ธรรมชาติก็คือ กฎ ธรรมดา ถ้าไม่มีกาย วาจา จิต รองรับปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธเข้ามาเกิดในหมู่มนุษย์ไม่ได้ จะเป็นเทวดา เป็นพรหมไม่ได้ จะขึ้นไปเป็นพระโสดา สกิทาคา อนาคา อรหันต์ โลกุตตรธรรมไม่ได้ กฎธรรมดาต้องมี ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง อย่างอุปมาขำสอนภิกษุ สามเณรในโบสถ์แล้ว ต้องมีอริสัจ ๔ อยู่ที่จิต อริจิตรับได้ทั้งสี่ทั้งสมาธิด้วย อริปัญญารับได้ทั้งปัญญาด้วย ถ้าหากไม่มีกายกรรมสาม วชิกรรมสี่ สัมมาอาชีวะมาแต่อดีตแล้ว อยู่ในห้องก็เป็นคนไม่ได้ ในวินัยปิฎกห้ามไว้ไม่ให้ฆ่ามนุษย์ ทั้งในภรรยกัณเฑาะฏและนอกภรรยกัณเฑาะฏ เป็นบาป กฎหมายสัมมาทิฐิ มนุษย์ธรรมมีมาแต่ในท้อง นอกท้องก็มี มนุษย์อย่างนี้คือมนุษย์ที่จะต้องรับพระธรรมเทศนาของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จะไปปรับถึงเทวธรรม พรหมธรรม โลกุตตรธรรม เพราะพื้นเดิมมีกาย วาจา จิตแล้วกายกรรมสาม ไม่ได้ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม เรียกว่า กายกรรมสาม วชิกรรมสี่ ไม่ได้พูดเท็จ พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อ เป็นสัมมาวาจาอยู่ในตัวของมันเอง สัมมาอาชีวะมีผัสสาหาร มโนสัญญิตนาหาร วิญญานหารอย่างี่เมื่อมาอยู่ในภรรยกัณเฑาะฏก็ต้องอาศัยอาหารมารดานั่นเอง ส่งไปหล่อเลี้ยงร่างกายมาจนครบสิบเดือนแล้ว พระสาวกก็สิบเดือน เว้นไว้แต่องค์ที่พิเศษบางองค์ต้องอยู่นานกว่านั้น

เมื่อคลอดออกมาแล้วก็ไม่มีอะไร มีน้ำนมมารดาตัวเอง พระเจ้าแม่ น้ำก็ เป็นแม่เลี้ยง ของ พระพุทธเจ้าของเรา พระชนนีคลอดได้เจ็ดวันก็ทิวศตไปแล้ว พระราชกุมารจะอยู่ กับใครก็อยู่กับ พระแม่น้ำนี้เอง พ่อเดียวกันแต่คนละแม่กับนันทกุมารเขามีมาอย่างนี้

ปัจจุบันนี้จะห้ามมนุษย์ไม่ให้มีมนุษย์ธรรมเทวธรรม พรหมธรรม จะไม่ให้มีโล กุตตรธรรมห้ามไม่ได้ ธรรมห้าไม่ได้ ฝ่ายดีก็ห้ามไม่ได้ ฝ่ายสัมมาทิฐิก็มีจริง ฝ่าย มิฉลาทิฐิที่มนุษย์มีแต่ร่างกาย แต่จิตใจยังไม่เว้นจากการฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ไม่เว้นจากการม ไม่เว้นจากปาณาติบาต อทินนา กาเม มุสา สุราพวกหนึ่ง พวกหนึ่งนั้นเห็นโทษกายกรรม ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม เห็นโทษของ กาเมมุสาวาท กิเลสสี่ตัวนี้ลามก จะ เป็นเดรัจฉานหรือเป็นร่างกายมนุษย์ก็ลามก คบกิเลสลามกแล้วก็เสวยกรรมชั่ว กายไม่ เว้นฆ่าสัตว์ไม่เว้นลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกามอยู่ ยังมุสาวาทอยู่ก็เป็นอบายภูมิ ทั้งสี่ มัน ไม่ต่างกับเดรัจฉาน เปเรต อสุรกายเลย มันเป็นคนเดียวกัน แต่ต่างกายเนื้อหนังกัน

เพราะฉะนั้นอุปัชฌาย์จึงได้ถามว่า เกศามีหรือไม่ มี โลมา นขา ทันดา ตโจ มนุษย์โสฬส มีจริงหรือมีจริง ปุริโสฬส เป็นมนุษย์ชายจริงหรือ? จริง บรรพชาเปกขะไม่มี ขัดข้อง อุปสัมปันโนมี ๒๕ รูป คัดค้านไม่ได้ ตั้งแต่นั้นมา ถ้าหากว่าทำแบบเดิมอย่าง อุปัชฌาย์สอน ๒๕ รูป ได้อบรมให้มีกายกรรมสาม วชิกรรมสี่ สัมมาอาชีวะ เมื่อมีอย่างนี้ ก็พร้อมไปด้วยองค์ ๘ ประการเหมือนกัน กายกรรมสามมีศีล สามตัว วชิกรรมสี่ศีลสี่ตัว เป็นเจ็ดตัว พวกสัมมาอาชีวะเขาไม่ได้กินอาหารดิบ เขากินอาหารสุก เขาไม่ได้ร่วม กายกรรมสาม วชิกรรมสี่ สัมมาอาชีวะเขาไม่ร่วม จึงเป็นอุบาสก อุบาสิกาขึ้นได้

ทำไมอุบาสก ๗ ขวบ บรรลุพระโสดาได้ อุบาสิกาบรรลุพระโสดา ๗ ขวบได้ สามเณร ๗ ขวบ บรรลุอรหัตได้เพราะมีมาแต่พื้นเดิมรองรับแล้ว พอออกจากโบสถ์มา หรือว่าเดินมาแต่เจ็ดปีมาแล้ว ไปเรียนมากเข้า ๆ เอาขยะมูลฝอยอะไรผสมเข้าเอาโลกะ มูล ๘ ผสมเข้า โทสะมูล ๒ โมหะมูล ๒ มาผสมเข้า เอาราคะมาถม ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจเข้า ถ้ามานั่งดูปัจจุบัน ภิกษุก็ตาม สามเณรก็ตาม อุบาสก อุบาสิกาทำตาม กายเดียว จิต เดียว ไม่มีราคะ โทสะ พื้นมันดีแล้ว

ปกติกาย วาจา ปกติตา หู จมูก กาย ใจ อาจจะเป็นศีล ๘ ก็ได้ ศีล ๕ ก็ได้ ศีล อุโบสถก็ได้หรืออาจจะเป็นศีล ๑๐ ก็ได้ อาจจะเป็นอริศีล อริจิต อริปัญญา ในธรรมคุณ นั้นก็ได้ในธรรมคุณนั้นมีกายนั่งกายเดียว กายเดิน กายยืน กายนอนไม่มี จะอาบน้ำ ห่มผ้า

ถ่ายมูตร ถ่ายคูล ไม่มี กายจี๋ กายเยี่ยวก็ไม่มี กายกินข้าว กินน้ำ ไม่มีผัสสาหาร มโน
สัญญาเจตนาหาร วิญญาณหารเป็นปกติแล้ว ถึงนั่งอยู่อย่างนี้ก็เป็นปกติ นอน ยืน เดิน
เป็นปกติ อาบน้ำ ห่มผ้า ถ่ายมูตร ถ่ายคูล เป็นปกติ ไม่หลงเสียเลย จะบวชหรือไม่บวชไม่
มีปัญหาอะไรมันหมดกิเลสแล้วก็แล้วกันเท่านั้นเอง อายุ ๗ ขวบก็ได้ อายุ ๘๐ ปี ก็ได้
อย่างนี้น่านิยมในคำสอนของพระพุทธศาสนาว่า ปฏิเวธก็ขึ้นมาให้รู้จักทุกข์ ปฏิบัติให้รู้จัก
ทุกข์กาย ทุกข์ใจ ให้พ้นทุกข์กาย ทุกข์ใจ นั้นเอง ปฏิเวธให้พ้นจาก เกิด แก่ เจ็บ ตาย
นั้นเอง เรียกว่าพ้นทุกข์แล้วอยู่กับธรรมะ อยู่กับปริยัติก็ได้ อยู่กับปฏิบัติก็ได้ ปฏิเวธธรรม
ก็ได้

ขอเชิญชวนพี่น้องชาวพุทธทั้งหลายให้พร้อมเพรียงกันเจริญกายบรสุทธิ์ปัจจุบัน
วาจาบรสุทธิ์ปัจจุบัน จิตบรสุทธิ์ปัจจุบัน ให้เป็นเหตุเป็นปัจจัยไปสู่ มนุษย์ธรรม เทว
ธรรม พรหมธรรม โลกุตตรธรรม อย่างต่ำ ๆ ไปพักอยู่โสดา สกิทอนาคาก็ได้ ถ้าไม่อยาก
พัก ก็ตัดสังโยชน์เสีย อนุสัยเจ็ดเสียแล้วไม่มีอวิชชาสวะไม่มี อวิชาสังโยชน์ ไม่มีอวิชา
นุสัย นั่นแหละเรียกว่า พ้นทุกข์ ไม่เกิด แก่ เจ็บ ตาย คือ ธรรมชาติแห่งธรรม ไม่ใช่
ธรรมชาติแห่งสัตว์ ต้องเกิด แก่ เจ็บ ตาย ทุก ๆ วัน อย่างนี้เรียกว่าธรรมชาติของสัตว์
ธรรมชาติของธรรมะปกติอยู่ทุกวันนี้ ทางหู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ ปกติ คือปกติ สมาริ
ปกติ ปัญญาปกติ นี่แหละ ขอชักชวนพี่น้องชาวพุทธทั้งหลาย ให้เจริญโลกียธรรม
โลกุตตรธรรม นิโรธธรรม นิพพานธรรม ด้วยความสวัสดี